

ת"פ 34449/03/20 - שחאדה זועבי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בבית שאן

ת"פ 34449-03-20 מדינת ישראל נ' זועבי
תיק חיצוני:

מספר בקשה: 12

בפני כבוד השופט יעקב סולומון
מבקשים שחאדה זועבי
נגד
משיבים מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשה לביטול פסק דין (הכרעת דין וגזר דין) אשר ניתן על ידי ביום 22.12.2021 בהעדר התייצבותו של המבקש (להלן: "**פסק הדין**" ו"**הבקשה**" בהתאמה). תגובה מטעם המאשימה הוגשה ביום 21.7.2022.
2. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לבקשה, הגעתי למסקנה לפיה דין הבקשה להידחות ולהלן אנמק את החלטתי.
3. ביטול פסק דין שניתן בהעדרו של הנאשם, בעבירות חטא או עוון, נעשה על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**"), לפיו בית המשפט רשאי לבטל את הכרעת הדין וגזר הדין, בהתקיים שני טעמים: קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש לדיון בעניינו, או גרימת עיוות דין כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

סיבה מוצדקת להיעדר התייצבות המבקש - בהתאם לפסיקה, על המבקש להצביע על נימוק ממשי לאי התייצבותו לדיון ולתמוך את טענותיו באסמכתאות מתאימות (ראו: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.2003)).

במסגרת הבקשה טוען המבקש באופן כללי כי לא קיבל את הזימון לדיון, וכי זו לא חתימתו המופיעה על גבי אישור המסירה (סעיפים 3 ו-4 לתצהיר שצורף לבקשה).

מדובר בטענה כללית, שאין בה ממש, המבקש לא מתמודד עם השאלה, האם הכתובת המופיעה על גבי אישור המסירה הסרוק בתיק היא כתובתו הרשומה (אישור המסירה צורף לבקשה מס' 7), כמו כן הוא לא מתייחס לאישור המסירה שצורף לבקשה מס' 6, וכן לא מתייחס לשאלה מי מקבל את הדואר בכתובתו, לא מתייחס לכך שפסק הדין הומצא לו ביום 3.1.2022 לאותה כתובת בדיוק, וכן לא מציג **מספר** מסמכים אובייקטיביים (מהבנק למשל) המעידים על צורת חתימתו.

עוד אציין כי המבקש טוען בסעיף 5 לבקשה כי לכאורה זימון לדיון לא הומצא לידי בא כוחו, דא עקא ועיון בבקשה מס' 3 (מיום 1.11.2020) מלמד כי הזימון וכתב האישום הומצאו לב"כ המבקש, אך זה טען כי אינו מייצג אותו,

עמוד 1

וביקש לדחות את הדיון שנקבע אז.

אשר על כן בנסיבות אלה קמה חזקה שהמבקש קיבל את ההזמנה לדיון ולא התייצב לדיון מסיבות השמורות רק לו.

אשר על כן אני דוחה את הטענה, וכעת עלי לבחון האם יש מקום לביטול פסק הדין עקב קיומו של חשש לעיוות דין.

4. **חשש לעיוות דין -** בהתאם לפסיקה, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי תוצאת פסק הדין, על מנת שהוא יבוטל. עוד נקבע כי בעת העלאת טענה לביטול פסק הדין עקב חשש לעיוות דין יש לתמוך את הטענה בראיות ממשיות, וכי טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח, כאמור, תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו לבטלותו של פסק הדין.

כמו כן נקבע כי אין די בהכחשת העבירה בכדי להקים חשש לעיוות דין (ראו: ע"פ 6920/07 **חסון נ' מדינת ישראל** (4.9.2007), רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' סאלם** (7.3.2018), רע"פ 2575/17 **גייאר נ' מדינת ישראל** (6.9.2017)).

המבקש טוען באופן כללי כי הוא "**כופר בביצוע העבירות נשוא האשמה**" (סעיף 5 לתצהיר שצורף לבקשה) - אסמכתאות לביסוס מינימאלי של הטענה לא הוצגו במסגרת הבקשה.

בנסיבות אלה משנמנע המבקש מלפרט בבקשתו את הנימוקים התומכים בטענתו לרבות הצגת אסמכתאות מתאימות, לא שוכנעתי כי ייגרם למבקש עיוות דין מהותרת פסק הדין על כנו ואיני רואה כל עילה לביטולו.

עוד אוסיף כי להחלטת בית המשפט השלום בעכו במסגרת עמ"א 50701-02-19 בו ניתנה אורכה למבקש להגיש בקשה להישפט, אין כלל רלוונטיות לענייננו, ואין בו כדי לשנות את העובדה שהמבקש כלל אינו מעלה טענות הגנה ביחס לעבירות מושא כתב האישום, שהוא בעצמו מודה כי הן סבירות בלבד (סעיף 13 לבקשה).

ודוק: אין בהוראה של בית המשפט בעכו להגיש את כתבי האישום תוך 4 חודשים שאם לא כן הקנסות המינהליים יבוטלו (שורות 7-8 להחלטה שצורפה כנספח ד' לבקשה), כדי להביא לזיכוי בהליך כאן. כתב האישום הוגש במסגרת הזמנים הקבועים בדיון, בהתאם לסמכות הקבועה בסעיף 13(א) לחוק העבירות המינהליות, תשמ"ו-1985, ומשבחר המבקש להתעלם מהדיון ואין לו כלל הגנה, אין מקום לבטל את פסק הדין.

5. אשר על כן, אני דוחה את הבקשה - בנסיבות העניין אין צו להוצאות.

6. המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב תמוז תשפ"ב, 21 יולי 2022, בהעדר הצדדים.